

тя да извлече от тая голяма криза. Опозицията излиза от непоколебимото съзнание, че в такива минути е наложително съгласие между правителството и нея, за да се постигне пълната сплотеност на нацията.

„Ето защо, тя поиска да бъде в пълно съприкосновение с правителството и настоя да не се закрива сесията на Народното събрание. Това ѝ се обеща и от министър-председателя, но не се изпълни: срещите ѝ се отказаха, сесията се закри.

„След двете наши изявления, които гонеха двояката цел: да се привлече народа към бодърствуване от една страна, а от друга да се даде на правителството да разбере, че следвания от него път е гибелен за страната, и че е наложително час по-скоро да се повърне то към съзнанието на своя дълг, трябва да констатираме, че правителството, чрез своите официални и официозни органи, даде воля на своите тяснопартийни страсти.

„И нещо чудовищно — то обвини в „шпионство“ и „предателство“ опозицията, която фактически представлява болшинството на народа.

„За да даде на страната доказателство за съзнанието на своя дълг, народното представителство от опозиционните парламентарни групи счете за наложително да се събере в столицата на България и заедно със своите упълномощени делегати да подчертае всичко извършено от тях и да обяви следните положения:

1. Опозицията държи на пълния и строг неутралитет, който се налага на България в днешната голяма криза и който